

Sygn. akt IV U 138/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 października 2015r. w S.

odwołania E. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 16 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie E. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 138/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2, 5 oraz ust. 3 pkt 1, 2, 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.) odmówił E. J. prawa do świadczenia przedemerytalnego, bowiem na dzień rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy (13.10.2012 r.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, nie ukończyła 55 roku życia oraz zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 nie udowodniła okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego co najmniej 35 lat.

Odwołanie od ww. decyzji złożyła ubezpieczona E. J., wskazując, że okresy składkowe i nieskładkowe w ilości 34 lata i 11 miesięcy ustalone przez organ rentowy są niezgodne ze stanem faktycznym według przedstawionych świadectw pracy. Jak wyjaśniła ubezpieczona przez rok pobierała zasiłek dla bezrobotnych i nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, ale bez prawa do zasiłku. Nadto ma ukończone 55 lat, zaś zgodnie ze świadectwami pracy i przy uwzględnieniu okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 26.10.1973 r. do 31.07.1975 r. posiada staż pracy wynoszący 36 lat i 2 miesiące (odwołanie, k. 2-2v a.s.). Ubezpieczona zakwestionowała okresy urlopów bezpłatnych, wyjaśniając, że w okresie od stycznia 1987 r. do 11 lutego 1987 r., od 1 marca 1987 r. do 31 marca 1987 r., a także w latach 1987-1990 nie przebywała na urloпах bezpłatnym, co wynika z przedłożonych świadectw pracy (k. 20-20v a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu szczegółowo odniesiono się do wyliczenia ubezpieczonej, wskazując okresy bezpłatnych urlopów wynikające z dokumentów znajdujących się przy wniosku o ustalenie kapitału początkowego (odpowiedź na odwołanie, k. 6-8).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona E. J., ur. (...), wniosła w dniu 19 września 2013 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o świadczenie przedemerytalne. Na podstawie dokumentów znajdujących się przy wniosku o ustalenie kapitału początkowego oraz załączonych do wniosku o świadczenie przedemerytalne przyjęto na dzień 13.10.2012 r. za udowodnione okresy ubezpieczenia: składkowe i nieskładkowe w ilości 32 lata, 11 miesięcy i 24 dni. Do uprawnień emerytalnych uznano i zaliczono także udokumentowany na podstawie zeznań świadków okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 26.10.1973 r. do 31.07.1975 r. (1 rok, 9 miesięcy i 6 dni). Co za tym idzie, łącznie uznany do uprawnień emerytalnych okres ubezpieczenia składkowy, nieskładkowych i uzupełniający na dzień 13.10.2013 r. wyniósł 34 lata i 11 miesięcy.

W toku postępowania ubezpieczona podnosiła, że ma łączny staż pracy wynoszący około 36 lat, kwestionując jednocześnie uwzględnione przez organ rentowy okresy bezpłatnych urlopów. Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zatem ustalenia, czy w spornych okresach ubezpieczona przebywała na bezpłatnych urloпах, co ma wpływ na wymiar łącznego okresu ubezpieczeniowego. Spór dotyczył kwestii związanych z urloпami bezpłatnymi wskazanymi przez ZUS II Oddział w W. w zaświadczeniach z dnia 26.04.2005 r. oraz 28.04.2005 r. wystawionych na potrzeby (...) Oddział w S., które to okresy jako niepodlegające oskładkowaniu zostały wyłączone przez organ rentowy, co skutkowało uznaniem okresu ubezpieczeniowego w wymiarze 34 lata i 11 miesięcy. Organ rentowy do stażu ubezpieczeniowego zaliczył E. J. m.in. okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców oraz okres, kiedy była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna.

W okresie od 2 maja 1986 r. do 11 lutego 1987 r. ubezpieczona była zatrudniona w Zakładzie (...) na stanowisku pracownika fizycznego, zaś w okresie od 12 lutego 1987 r. do 31 lipca 1991 r. w Wytwórni (...). Jak wyjaśniła E. J. ww. zakład pracy jest to ten sam zakład, który został przejęty przez W. N. po P. G. (k. 20v a.s.). Ze składanych przez ww. płatników składek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. deklaracji rozliczeniowych wynika jednoznacznie, że ubezpieczona E. J. w spornych okresach przebywała na urloпach bezpłatnych (k. 38 a.s.), będących okresami, od których pracodawcy nie odprowadzali składek.

Ubezpieczona kwestionując ww. okoliczność podniosła, że okresy urlopów bezpłatnych nie zostały ujęte w przedłożonych przez nią świadectwach pracy. Sąd miał jednak na uwadze, że świadectwo pracy jest jedynie dokumentem prywatnym zgodnie z art. 245 k.p.c., wydawanym dla celów dowodowych na okoliczności w tym dokumencie potwierdzone przez pracodawcę (w szczególności dotyczących okresów zatrudnienia), jednak podlega ono weryfikacji zarówno w postępowaniu sądowym, jak i w postępowaniu przed organem rentowym.

W toku postępowania Sąd zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W., celem ustalenia na jakiej podstawie zostały wystawione zaświadczenia znajdujące się w dokumentach przy wniosku o ustalenie kapitału początkowego, a zawierające informacje o urloпach bezpłatnych. Pismem z dnia 10 sierpnia 2015 r. ZUS II Oddział w W. poinformował, że zaświadczenia dotyczące podleganiu ubezpieczeniom społecznym E. J. z tytułu zatrudnienia w zakładach (...) w okresie od 2.05.1986 r. do 11.02.1987 r. oraz Wytwórnia (...) od 12.02.1987 r. do 31.07.1991 r. zostały wystawione na podstawie deklaracji rozliczeniowych składanych przez ww. płatników (k. 37 a.s.). Nadto do pisma dołączono kopie deklaracji rozliczeniowych ze wskazanymi urloпami bezpłatnymi. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że w deklaracjach sporządzonych przez pracodawców są zapisy odnoszące się do konkretnych terminów urlopów bezpłatnych, na których przebywała ubezpieczona E. J.. Powołane deklaracje zostały złożone do ZUS, a w okresie urlopów bezpłatnych nie były odprowadzane składki. Deklaracje te mają różną formę, bowiem niektóre zawierają tylko informacje o urloпach bezpłatnych i wychowawczych pracowników, zaś inne zawierają również wynagrodzenia, gdzie znajdują się także podpisy pracowników. Sąd uznał, że dokumenty w postaci

ww. deklaracji rozliczeniowych były realną podstawą dla organu rentowego, by sporne okresy urlopów bezpłatnych potraktować jako okresy nieoskładkowane, które nie są wówczas zaliczane do okresów ogólnych ubezpieczeniowych. Powyższe skutkowało przyjęciem, iż ubezpieczona nie osiągnęła wymaganego przepisami okresu wynoszącego co najmniej 35 lat. Jak już wskazano, świadectwa pracy są dokumentami prywatnymi stanowiącymi dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W przedłożonych przez ubezpieczoną świadectwach pracy pracodawcy nie wskazali jednoznacznie, iż E. J. nie korzystała z urlopów bezpłatnych. Dla organu rentowego ważniejsze od świadectw pracy są dokumenty ubezpieczeniowe, czyli deklaracje płatników składek, gdzie została uwidoczniiona podstawa wymiaru składek oraz okresy, za które składki są odprowadzane.

Podkreślenia także wymaga, że decyzją z dnia 11.10.2005 r. organ rentowy na wniosek E. J. ustalił kapitał początkowy. W pkt V ww. decyzji wskazano, że do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił m.in. okresów: od 1.01.1987 r. do 11.02.1987 r., od 01.03.1987 do 31.03.1987, od 01.08.1987 do 26.08.1987 r., od 22.10.1987 do 31.10.1987 r., od 28.12.1987 r. do 31.12.1987 r., od 01.10.1988 r. do 18.10.1988 r., od 4.07.1989 do 09.08.1989 r., od 01.12.1989 do 03.12.1989 r., od 17.04.1990 do 21.04.1990 r., od 02.05.1991 r. do 06.05.1991 r. oraz od 21.12.1994 r. do 14.01.1995 r., gdyż w tych okresach ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym. E. J. nie złożyła odwołań od ww. decyzji (k. 12v a.s.), tym samym wcześniej nie kwestionowała wyszczególnionych w niej okresów urlopów bezpłatnych. Powołana decyzja stała się zatem prawomocna.

W ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 16 grudnia 2013 r. jest prawidłowa, a ubezpieczona do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, nie osiągnęła co najmniej 35 lat okresu uprawniającego do emerytury, tj. nie został spełniony warunek do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego określony w art. 2 ust. 1 pkt 5 ww. ustawy o świadczenia przedemerytalnych. W niniejszej sprawie nie znajduje także zastosowania art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, który stanowi, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, ze zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Nie budzi wątpliwości, że do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy (likwidacja stanowiska), czyli do dnia 13.10.2012 r., ubezpieczona nie ukończyła 55 roku życia - co nastąpiło dopiero w dniu 26.10.2012 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.